

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

Oratio dominica Capitulum secundum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

De forma orationis Fo. xxxiiij.

eus sibi ascriptus/maxima ve-
neratione colendus est: nisi cau-
sa multe deuotionis ac peniten-
tie aliū locū remotiorē et maio-
ri religione p̄dicabilem/ orōni
sue delegerit: vt hi qui vel dñi
cum sepulchrū/ vel ap̄loꝝ limi-
na/ vel alia religiosa loca/spā-
taneo labore et hūili deuotiōe
venerantur. Que quidē sacro-
rum locoꝝ aditio: clericis sc̄la-
ribus b̄ndictione sui ep̄i: laicis
vero b̄ndicēte plebano suo cō-
cedit: monachis aut̄ siue cleri-
cis sc̄larib⁹ absq; p̄missu sum-
mi p̄tificis om̄imodis ibibet.

De modo orationis

Capitulum decimum.

Modus orationis in
duobus consistit: in
mora videlicet tēpo-
ris: et quātitate verborū. Mora
temporis in eo attendit: q̄ q̄
dam plura v̄ba celerit⁹: alij tar-
dius pauciora psallendo pro-
nunciant. Quātras autē ver-
borū in eo dephendit: qd̄ alij
psalmodiā diei vel noctis dem-
ptis v̄l addit̄ q̄busdā psalm̄:
aut p̄ducūt aut breuiant. In q̄
nil magis videt̄ p̄gruere rōi: q̄
vt q̄libet illis hoib⁹ cū q̄b⁹ viuē-
dū ē: tā in mora q̄ numero sese
studeat p̄formare. Cū em̄ san-
ctissimū op⁹ sit psallere deo et
orare: nllā ibi debet esse discre-
pātia: s; iformitas et p̄sens⁹: vt
ps. 54. possumus dicere cū ps̄. In do-
mo dei ambulauim⁹ cū p̄sensu:

Liber nonus de for- ma orōnis. Cap. primum.

Forma orōnis: alia do-
minica: alia domestica:
alia canonica siue ec-
clesiastica: alia monastica. For-
ma orōnis dñica est: quā dñs
deus rogantibus vt eos orare
doceret tradidit ita dicēs: Sic
autem orabitis.

Oratio dominica

Capitulum secundum.

Pater noster qui es in ce-
lis etc. Audierant disci
puli dñm de p̄tate ora-
tionis predicantē: frequēter eti-
am orantē viderant: sed et ipsi
ad ei⁹ exhortationē et exemplū
adorare cupiētes: qd̄ sibi potis-
simū q̄lterve orādū foret igno-
rabāt. Et ideo ne i rāta re tāq;
necessaria ignari ac negligētes
essent: hūiliter eū rogauerunt/
vt eis certū et p̄gruū orādū mo-
dum tradere dignaret̄. Quorū
sc̄re petitioni celestis doctor ac
quiescens: sciens ad quid ve-
nerat: et de illa celesti schola qd̄
docendū ac predicandū attu-
lerat: p̄scripsit eis formas orō-
nis plenā qd̄ et p̄fectā/et om̄ia
necessaria cōtinētē: s; adeo pla-
nis et paucis inclusam verbis
vt etiā paruulis ac mulierculis
in eo qd̄ l̄ra sonat facili pateat
intellectu: adeo p̄fūdā i myste-
rio/ vt vix cuiusq; mortaliū vel
sensu capi valeat vel explicari

Matth. 6.

sermone. Sic ergo orabitis patrem / inquit: Pater noster etc.

Capitulū tertium.

In hac oratiōe dñica septem petitiones continentur: quarum tamen quilibet: et ipsa oratio est: quippe eum petere nil fere sit aliud quam orare. Nihil enim prohibet catholicam orationem partem esse catholice orationis: quemadmodum et supra de rhetorica et oratione / siue dialectica quae propositio dicitur: exempli causa / monstratum est: Has ergo septem petitiones / quaedam forte simpliciores vel maioris inquisitionis laboribus fugientes: eodem ordine quae a domino posite sunt: procedere putant et persequendas arbitratur: ut prima sit diuini nominis sanctificationis: secunda regni caelestis aduentus: et sic de ceteris usque ad finem sentiendum existimant. Alii vero siue acutiores siue re ipsa diligentius ordinem intuentes / re quodam ornant artificio: et ab illa incipientes qua petimus a malo liberari: uerso ordine usque ad nominis sanctificationem / persequendo perueniunt. Nos utriusque morem gerere cupientes: tam horum quam illorum ordine / illas tractare conabimur: lectoris arbitrio relinquentes / hic ordo an ille potior an uerior sit estimare. Septem etiam dona spiritus sancti quae prophetia enumerat: et septem virtutes que in euangelio memorantur: et septem beatitudines quae ipsis uirtutibus

applicantur: secundum utrumque ordinem reprobabimus coaptare. Inuocato igitur eo quae nos orare uoluit: et formam orandi tradidit: de ipsa quam docuit oratione / prout ipse tribuerit disseramus. Primum quod considerari oportet: quanta gratiarum actione dignus est / quod uerus ac naturalis dei filius / nobis per naturam assumpti hominis consanguinitate / patrem suum cui unicus erat in caelis: communem nobis facere dignatus est in terris: non inuidens cuiuslibet nostrum paterni regni hereditatem: non quidem particulatim diuidere / sed totam secum integraliter concedere possidendam. Uoluit quod nos in oratione deum eo alloqui uocabulo: quod illud ad pietatem facillime sciebat inflecti. Patet inquit noster.

Capitulū quartum.

Dominis autem appellatio / diuersis modis in scripturis deo solet attribui. Natura: creatio: gubernatio: beneficium exhibitio: preceptio: adoptio. Natura deus pater est unicus tamen: uidelicet unigeniti filii sui: quod ab ipso ante secula genitum: sicut semper habuit patrem: ita semper filius fuisse credendus est. Atque ideo: sic ille pater eternus: ita et hic eternus filius uerissime predicatur. De hac igitur paternitate dicit idem filius in euangelio: Pater non iudicat quemquam: sed omne iudicium dedit filio ut omnes honorificent filium sicut honorificant

Joh. 5.